

Soudců 6,1–40

13. 11. 2011

Po vyjití z Egypta, Boží záchraně z otroctví, kdy Hospodin učinil mnohé zázračné činy před celým Izraelem, poté ho vodil pouští 40let skrze Mojžíše, dokonale o svůj lid pečoval, až je přivedl k zemi zaslíbené.

Izrael však i přes Boží péči, přes úžasné Boží činy propadal modlářství, vyčítal Hospodinu, ztrácel důvěru i víru.

Nechtěl poslouchat a následovat Boží příkázání, raději volil uctívání mrtvých model vytvořených podle lidských představ a stejně tak i uctívaných. Svou záchranou z egyptského otroctví vytvořil Hospodin předpoklady pro svobodný život svého lidu. Izrael však opakovaně promarňoval svěřené možnosti a neplnil uložený úkol.

Exodus 19,5-6 *Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. 6 Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým.*

Darovanou zemi a její obyvatele nepřivedl k Hospodinu, ale naopak, sám od Hospodina odpadl k pohanským modlám.

Hospodinova láska je nezměrná.

Pro člověka bývá jedním z největších zranění, když někoho miluje, je ochoten z lásky obětovat a obětuje mnohé a jako odpovědi se mu dostává nevděk, nevěra, výsměch, zneužití i nenávisť.

Hospodin tak miloval svůj lid, že ho i přes nevděk, výčitky, nevěru nezavrhnul, ale vždy i když trestal, dal také východisko. Dal znát svou věrnou lásku. (**Ex 32**)

Když čteme SZ, říkáme si možná, jak byli ti Izraelci nepoučitelni. Hospodin je zachránil, požehnal, ochraňoval a oni vždycky začali znovu vystrájet (vyvádět).

Je to velmi inspirující, když se nad tím zamyslíme.

Hospodin je všudypřítomný, všemocný, vševědoucí, nadčasový.

Hospodin tedy ví, jak se člověk zachová v budoucnu. Věděl, co udělají Izraelci po vyjití z Egypta pod Sinajem, když předával Mojžíšovi desky Zákona. Přesto stále usiluje Izraelce zachránit před modlářstvím, před odpadnutím od věrnosti Bohu. Stále na stránkách Písma čteme jak stálá a věrná je láska Boží.

Platí to i pro knihu Soudců.

Jozue přivedl Izrael do země zaslíbené.

Soudců 2,7 - 12 *Lid sloužil Hospodinu po všechny dny Jozuovy a po celou dobu života starších, kteří Jozua přežili a viděli celé velké Hospodinovo dílo, které pro Izraele vykonal. 8 I zemřel Hospodinův služebník Jozue, syn Núnův, ve věku sto desíti let. 9 Pochovali ho na jeho dědičném území v Timnat-cheresu v Efrajimském pohoří severně od hory Gaaše. 10 Též celé ono pokolení se odebralo ke svým otcům. Po nich nastoupilo jiné pokolení, které neznalo Hospodina ani jeho dílo, jež pro Izraele vykonal. 11 Izraelci se dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích, a sloužili baalům. 12 Opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země. Chodili za jinými bohy, za božstvy těch národů, které byly kolem nich, a klaněli se jim. Tak Hospodina uráželi.*

A toto se opakovalo za doby Soudců až do 6.kapitoly, která je předmětem dnešního kázání. Hospodin dopustil, aby byli Izraelci vystaveni nepřátelským vpádům a přepadům, a díky tomu si mohli vzpomenout, ke komu se mohou obrátit o pomoc. Nenechal je v klidu uctívat modly.

V 6. kap. je Boží lid utiskován Midjánci.

Ničí úrodu, berou dobytek. Objeví se znenadání, proto si Izraelci udělali úkryty v jeskyních, na horách, v soutěskách a nepřístupných vrcholcích. Izrael byl od Midjánců úplně zbídačený. Volá tedy k Hospodinu. Předtím nevolal.

Když člověk žije takovým normálním, klidným životem, jak často, věrně, opravdově volá k Hospodinu? Čteme, že na sedm let Hospodin vydal Izrael do moci Midjánců.

A když Izrael úpěnlivě volá k Hospodinu, ON nenechává volání – modlitbu bez odezvy.

Izajáš 59,1 *Hle, Hospodinova ruka není krátká na spasení, jeho ucho není zalehlé, aby neslyšel.*

2 Petrův 3,9 *Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.*

Posílá svého posla. Posel připomíná, kdo je to Hospodin, připomíná JEHO dílo, zaslíbení a nevěru Božího lidu – vede k pokání. Navrácení se k Hospodinu.

Jak Hospodin miluje.

Ale příběh pokračuje dál.

Jak Hospodin povolává.

Zajímavé oslovení, když Boží posel zdraví Gedeóna. **Soudců 6,12** *Hospodinův posel se mu ukázal a oslovil jej: "Hospodin s tebou, udatný bohatýře!"*

Gedeón je schovaný, mlátí pšenici v lisu. **Soudců 6,11** *I přišel Hospodinův posel a posadil se v Ofře pod posvátným stromem, který náležel Jóášovi Abiézerskému; jeho syn Gedeón mlátil pšenici v lisu, aby s ní utekl před Midjánci.*

A Gedeón? Odpovídá výčitkou – *Je-li Bůh s námi, proč to všechno, kde jsou Jeho podivuhodné činy?* Je to asi u nás lidí vždycky stejné. Gedeon úplně pominul skutečnost viny. Mluví z něj smutek, bezradnost. Přitom Gedeon byl jistě také přítomný, když jeho otec s rodinou uctívali a obětovali Baalovi.

Ale Bůh jakoby neslyšel tuto výčitku. **Soudců 6,14** *Hospodin se k němu obrátil a pravil: "Jdi v této své síle a vysvobodíš Izraele z rukou Midjánců. Hle, já tě posílám."*

Soudců 6,15 *On mu však namítl: "Dovol prosím, Panovníku, jak bych mohl Izraele vysvobodit? Můj rod je v Manasesovi nejslabší a já jsem v otcovském domě nejnepatrnější."*

To jsou ty Boží cesty.

Člověk Gedeon to dává najevo, paradoxy. Hospodin si může vyvolit silný kmen, bohatý rod, schopného jednotlivce, ale ON si vyvolil z těch, kteří se schovávají po horách a jeskyních, kteří se třesou hrůzou před Midjánci. Svého služebníka, který je v tom nejslabším rodu tím

nejnepatrnějším. Je to nejen Gedeonova odpověď, ale skutečnost, která je o Gedeonovi známá i ostatním Izraelcům. *Jak bych já mohl vysvobodit Izrael?*

Soudců 6,16 *Ale Hospodin mu řekl: "Protože já budu s tebou, pobiješ Midjánce jako jediného muže."*

To je úžasné zaslíbení, máme-li na paměti něvěrnost Izraele.

Jde tu o to, že oslavován není člověk, ale Hospodin zástupů. **1 Korintským 1,29** *aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.*

Vysvobození závisí vždy na Hospodinu, ale Bůh hledá u člověka bezpodmínečnou poslušnost a ochotu splnit uložený úkol.

Gedeonovi pochybnosti však nepřestávají.

Je to dobře nebo špatně?

Když člověk slyší Boží povolání, je třeba, aby se ujistil, že to k němu opravdu mluví Bůh.

Možná si někdy říkáme, jiným říkáme, že je třeba mít větší víru, že Gedeon nemusel pochybovat. Já si myslím, že když nemáme tu potřebnou jistotu v DS, je správné říct: *Pane prosím, dej mi nějaké znamení, že se mnou mluvíš ty sám.*

A jak čteme v Písmu, Hospodin to neodmítá. Ví, že jeho služebník potřebuje ujistit o Boží vůli, potřebuje se, v případě Gedeona (a nejen jeho) také obrátit, navrátit se zpět k Hospodinu zástupů.

Gedeon připravil oběť, kterou Boží posel přijímá a Gedeon staví na památku tohoto setkání Hospodinu oltář (jaká proměna!) a svatyni nazývá: „Hospodin je Pokoj“.

Soudců 6,20-24 *Posel Boží mu poručil: "Vezmi maso a nekvašené chleby a polož je na toto skalisko; vývar vylej." On tak učinil. 21 Hospodinův posel se dotkl koncem napřažené hole, kterou měl v ruce, masa a nekvašených chlebů. I vyšlehl ze skály oheň a pohltil maso i nekvašené chleby, zatímco Hospodinův posel mu zmizel z očí. 22 Tu Gedeón shledal, že to byl Hospodinův posel, a zvolal: "Běda mi, Panovníku Hospodine, vždyť jsem viděl Hospodinova posla tváří v tvář!" 23 Hospodin jej však uklidnil: "Pokoj tobě; neboj se, nezemřeš." 24 I vybudoval tam Gedeón Hospodinu oltář a nazval jej: "Hospodin je pokoj." Je v abiezské Ofře až dodnes.*

Hospodin se oslavil, ukázal Gedeonovi svou lásku i věrnost a přichází s dalším závažným slovem.

Soudců 6,25-27 *Té noci mu Hospodin poručil: "Vezmi býčka, který patří tvému otci, toho druhého býka, sedmiletého. Zboříš Baalův oltář, který patří tvému otci, a skácíš posvátný kůl, který je u něho. 26 Pak zbuduješ podle řádu na vrcholu tohoto kopce oltář Hospodinu, svému Bohu, vezmeš toho druhého býka a budeš jej obětovat jako zápalnou oběť na dříví z posvátného kůlu, který jsi skácel." 27 Gedeón přibral deset mužů ze svých služebníků a vykonal, k čemu jej vyzval Hospodin. Protože se však bál domu svého otce a mužů města, nevykonal to ve dne, nýbrž v noci.*

Téže noci k němu Bůh promluvil. Jakoby Bůh věděl, že kdyby k tomu vyzval Gedeona později, možná by zaváhal. I teď – v noci. Nešlo o nic lehkého, o čemž svědčí, že si Gedeon vzal deset pomocníků a šel na to raději v noci.

Udělal to. Věděl, že to bude mít následky, měl obavy. Ale udělal to. A Pán se k tomu přiznal. Nebývá lehké naplňovat Boží vůli. K tomu je třeba Božího zmocnění i ujištění Boží vůle.

Asi nebylo pro muže města těžké zjistit, kdo se dopustil té neslýchanosti. Požadují pro Gedeona smrt.

Je to paradox.

Toho, kterého si Hospodin vyvolil, aby je zachránil od Mijdanců, přinesl jim pokoj, chtějí zabít, protože pohlcení vlastním viděním, pod vlivem satana, vůbec jim nepřišlo na mysl, že návrat k Hospodinu, který svým činem Gedeon předznačil, je cestou z jejich bídy. (Stejně u PJK) A nebýt zastání Gedeonova otce, asi by Gedeona usmrtili. Ale Hospodin se stará o ty, které si povolává. Hospodin se opět oslavuje. Jeho slovo platí.

A tak můžeme slyšet trochu ironie - Ať se Baal postará sám o sebe, jestli může, ať sám ztrestá toho, který zbořil jeho oltář. A tím, že se Gedeonovi nic nestalo, otvírají se dveře pro Boží slávu, proto také později ochotně následují Gedeonovi výzvy do zbraně.

I dnes Bůh dává znát svou lásku. Jak miluje.

I dnes si povolává své služebníky. Ale **vždy je důležité, že ON si povolává.**

Služebník se nepovolává sám. A když nemá jistotu, ptá se: Pane, prosím, dej mi znamení, jsi-li to opravdu ty. A Pán takové znamení dává. Je otázkou, zda-li i potom, co jsme si jistí Božím povoláním budeme následovat Boží vůli. Necháme-li našeho Pána, aby se oslavil v našem životě. Protože to je jediný cíl a způsob služby.

Co myslíte, fungovalo by to, kdyby si Gedeon řekl, takhle to dál nejde. Musíme se postavit Midjancům v Božím jménu, dáme hlavy dohromady, seženeme dobré zbraně, dobrou strategii a Hospodin nám musí požehnat – vždyť jsme jeho lid a půjdeme v jeho Jménu s Žalmy na rtech? Schrána smlouvy – *Joz 3.kap.* – přechod Jordánu; *1 Sam 4* – bitva s Pelištejci.

Zvěst dnešního oddílu vidím v tom – vždy je důležité, aby Hospodin jednal první, aby člověk konal dle Boží vůle. Jen tak je možné oslavovat, vyvyšovat Hospodina.

Hospodin si nepovolává služebníky pokaždé stejným způsobem, ale musí to být ON, kdo povolává.

Někdy si v církvi říkáme, kdo bude dělat to, či ono? Tady bratr ještě nic nemá, co kdybychom se zeptali té mladé sestry? Ano, jsou v církvi služby, které nejsou tak zásadní.

Ale jsou služebnosti, které mají zásadní vliv. Modlíme, aby Pán povolával kazatele, modlíme se za své kazatele, aby byli Bohem vyvolenými a požehnanými služebníky? Nebo si poslechneme v neděli nějaké ty zamyšlení, pak si řekneme, no dneska to bylo slabší, uvidíme příště.

Jsmo ochotni, trávit čas na modlitbách, abychom poznali Boží vůli, měli jednotu v DS nebo si řekneme, raději pojďme něco dělat pro Pána, a když se pomodlíme, aby požehnal, bude to v pohodě?

Vysvobození závisí vždy na Hospodinu, ale u člověka hledá Bůh bezpodmínečnou poslušnost a ochotu splnit uložený úkol.

Člověk potřebuje vysvobodit z vlastní samolibé jistoty, uvědomit si naprostou závislost na Bohu, neschopnost dělat dobré bez Jeho požehnání.

Dnes existuje poměrně dost samozvaných služebníků, někteří si dokonce říkají novodobí apoštolové. Je něco takového v Písmu, že přijdou noví apoštolové, kteří budou mít Boží autoritu měnit Boží slovo?

Dnes se publikuje spousta různých manuálů, jak dobře a správně postupovat při evangelizaci, co říkat, co neříkat, jak dobře psychologicky působit, postupy, co napřed, co potom.....už jen vybrat z toho množství.

Církve a sbory tyto manuály vyučují, aplikují a věří, že to bude fungovat a na sbory, které to odmítají užívat, se někdy, někdo, dívá trošku pohoršeně.

Ono to je skvělé, mít manuál, držet se ho a jedeme. Pane sloužíme ti, neseme evangelium, obětavě se účastníme vyučování, prosím požehnej.

Ale volat každý den k Hospodinu s vědomím, že potřebuji, aby mně ON ukázal jak sloužit, chci HO oslavovat, ale nemám k tomu ani sílu, ani lásku, ani moudrost, hledat pravidelně v Písmu povzbuzení, napomenutí, příklady věrnosti a vytrvalosti, to je dřina, sebezapření, obětování. Stálá věrnost Hospodinu je pro člověka to nejtěžší v životě.

V tom nelze růst pomocí manuálů.

Jen a pouze Boží Slovo v moci DS, nepřetržitý osobní vztah s PJK.

Je možné vychovávat každé dítě podle daného manuálu?

Co je těžší – vzít si knížku (a to je ještě otázka, kterou) a jet podle ní nebo snažit se se svým dítětem trávit, co nejvíc času, poznávat ho, učit ho, co je správné, naslouchat mu, reagovat na různé podněty, situace, být mu dobrým příkladem? A jak mu být dobrým příkladem? Protože to, co se doma naučíš.....

Je v Bibli patrný manuál jak oslavovat Hospodina? Jediný, který vidím např. u Gedeona, u Davida, Izajáše, Jeremjáše, Daniele... – je, že naslouchali Božímu hlasu, přijímali Boží vůli (někdy neradi), byli jí věrní (jak kdy) a Bůh se v tom oslavoval.

A jediným příkladem v tom, hodným následování je Pán Ježíš Kristus.

První věc vždy byl rozhovor s Hospodinem, po kterém většinou (Jonáš) následovalo konání dle Boží vůle.

V Bibli to nebylo a není napřed lidské konání, co asi tak zapadá do biblické struktury a pak, Bože prosím požehnej, přiznej se k tomu.

Bůh je svrchovaný Pán, nelze HO nutit, manipulovat, jako to dělali s pohanskými bohy.